

meget, meget stort behov for, og det er i den sammenhæng, vi ser dette som en meget positiv ting.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Jeg takker for den omfattende støtte, som lovforslaget har fået. Jeg vil gerne henstille, at lovforslaget bliver behandlet relativt hurtigt. Den nugældende beløbsramme er så godt som udnyttet, og det må forventes, at et antal garantistillelser for 1995 ikke kan imødekommes, medmindre garantirammen udvides, og derved er der en risiko for, at eksportforretninger mistes; derfor behovet for en hurtig behandling.

Og lad mig så bare klargøre over for debattørerne, at den garantiramme, vi her taler om, alene er en garanti til danske virksomheder mod tab, der skyldes politiske forhold i forbindelse med direkte nyinvesteringer.

Man kan altså sige, at det, vi her giver en garanti imod, er, at politiske forandringer kan påføre danske virksomheder tab. Det er hverken mere eller mindre, denne sag drejer sig om.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Henning Grove): Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Udenrigsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 32:

Forslag til folketingsbeslutning om ordningen for De Europæiske Fællesskabers egne indtægter.

Af udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen). (Fremsat 30/11 94).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jacob Buksti (S):

Spørgsmålet om EU's egne indtægter tiltrækker sig af mange årsager altid stor politisk og økonomisk interesse. Det er jo selve grundlaget for samarbejdet, og det fastlægger de økonomiske rammer, som Fællesskabernes fremtidige udvikling skal ske inden for.

Tidligere var der tale om årligt tilbagevendende budgetforslag, men siden 1988 har der været enighed om, at det var nyttigt med flerårige budgetplaner.

Den tidligere plan udløb i 1992, og det er den, som vi skal forny. Når det har trukket ud, skyldes det den helt igennem uacceptable afpresning, man blev udsat for fra italiensk side i forbindelse med problemstillingen vedrørende de italienske mælkekvoter.

Den danske holdning hertil blev markeret klart og utvetydigt. Men vi blev – som alle ved – sammen med Holland stemt ned ved den endelige afstemning, efter at 10 lande havde accepteret et kompromis, der gav Italien rabat.

Forslaget, som det nu foreligger, er derfor en ratificering af Rådsafgørelsen af 31. oktober 1994 om Det Europæiske Fællesskabs egne indtægter.

Undervejs har Folketingets Markedsudvalg – nu Europaudvalget – løbende været inddraget i regeringens drøftelser. Regeringen har holdt sig inden for det givne forhandlingsoplæg, og Socialdemokratiet kan derfor give sin tilslutning til forslaget, samtidig med at vi henviser til vedtagelsen under den netop afsluttede forespørgsel om EU-reglernes overholdelse.

Charlotte Antonsen (V):

Venstre kan anbefale, at vi tilslutter os Delors 2-pakken, som vi vedtog i Edinburgh. Selv om Danmark herefter kommer til at betale mere, er vi i Venstre ikke i tvivl om, at Danmark både politisk og økonomisk får langt større fordele end det, vi betaler for det europæiske samarbejde.

Kent Kirk (KF):

Det Konservative Folkeparti kan også tilslutte sig beslutningsforslaget. Vi finder det rigtigt, at vi får bedre råderum for EU's egne indtægter. Vi finder det også rigtigt, at vi får en øget budgetdisciplin, som der jo også ligger i aftalen, og endelig finder vi det rigtigt, at vi med Edinburgh-Afgørelsen og dermed med ratifikationen af det